

دور تحمل الارتباك كعامل وسيط في النضج العاطفي والذكاء المعنوي مع التكيف الجامعي لدى طلاب جامعة الشهيد شميران في مدينة الاهواز

علي شريف ريكي^{١*}، مهناز مهرايبي زاده هنرمند^١، كيومرث بشليده^١، علي سرپرست^١، سارا خانعلي نجاد ماكلواني^٢، زينب اميني^٣

- ١- قسم علم النفس السريري، كلية علم النفس والعلوم التربوية، جامعة الشهيد شميران الاهواز، خوزستان، ايران.
 ٢- قسم علم النفس السريري، كلية علم النفس والعلوم التربوية، جامعة آزاد الإسلامي، فرع ساري، ساري، ايران.
 ٣- قسم علم النفس السريري، كلية علم النفس والعلوم التربوية، جامعة آزاد الإسلامية، فرع اهواز، خوزستان، ايران.
 * المراسلات الموجهة إلى علي شريف ريكي؛ البريد الإلكتروني: alisharifilordegan@gmail.com

معلومات المادة

الوصول: ٢٩ محرم ١٤٤٠
 وصول النص النهائي: ٤ ربيع الثاني ١٤٤٠
 القبول: ١٨ ربيع الثاني ١٤٤٠
 النشر الإلكتروني: ١٤ رجب ١٤٤٠

الملخص

خلفية البحث وأهدافه: التكيف مع الحياة الجامعية هو واحد من العوامل المهمة في مختلف جوانب الحياة الطلابية كباقي العوامل بما في ذلك الصحة الجسمية والعقلية والتكيف الاجتماعي في الاجواء غير الجامعية. الغرض من هذا البحث، دراسة دور تحمل الارتباك كعامل وسيط في النضج العاطفي والذكاء المعنوي مع التكيف الجامعي.

منهجية البحث: في تصميم ارتباطي، تم اختيار ٢٧٣ طالباً من بين الطلاب المقيمين في القسم الداخلي بجامعة الشهيد شميران في العام الدراسي ٢٠١٦-٢٠١٧ وذلك بطريقة اخذ العينة العنقودية مستخدماً جدول Morgan و krejcie. تم استخدام استمارة النضج العاطفي والذكاء المعنوي وتحمل الارتباك والتكيف الجامعي لغرض جمع البيانات. تم تحليل البيانات وتجزئتها باستخدام معامل ارتباط بيرسون والنمذجة بالمعادلة البنائية (SEM). تمت مراعاة جميع الموارد الأخلاقية في هذا البحث؛ وازافة الى هذا فإن مؤلفي المقالة لم يشيروا الى اي تضارب في المصالح.

الكلمات الرئيسية:

الارتباط
 التكيف
 الذكاء
 الطالب

الكشوفات: بناء على الكشوفات، هناك علاقة ايجابية ذات دلالة احصائية بين النضج العاطفي والذكاء المعنوي وبين التكيف الجامعي. كما ان هناك علاقة ايجابية دالة احصائية ايضا بين تحمل الارتباك والتكيف الجامعي وبين النضج العاطفي والذكاء المعنوي مع تحمل الارتباك. تشير النتائج الى ان النموذج المقترح للعلاقة بين المتغيرات المذكورة اعلاه يكون مناسباً تماماً مع تصحيح وإزالة المسار المباشر للذكاء المعنوي الى التكيف الجامعي. اضافة الى هذا، فإن المسار المباشر للنضج العاطفي الى التكيف الجامعي كان دالا احصائياً. كما أظهرت نتائج المعاملات غير المباشرة باستخدام Bootstrap أن جميع المسارات غير المباشرة كانت ذات دلالة احصائية.

الاستنتاج: اظهرت النتائج ان الذكاء المعنوي والنضج العاطفي ومن خلال تحمل الارتباط، يؤديان الى زيادة نسبة تكيف الطالب مع الحياة الجامعية. لذلك، يُقترح أن يُدوّن برامج تعليمية للذكاء المعنوي والنضج العاطفي مع التركيز على زيادة تحمل الارتباك من أجل زيادة توافق الطلاب مع الحياة الجامعية.

يتم استناد المقالة على الترتيب التالي:

Sharifi Rigi A, Mehrabizade Honarmand M, Beshlidesh K, Sarparast A, Khanali Nejad S, Amini Z. Mediating Role of Distress Tolerance in Relationship of Emotional Maturity and Spiritual Intelligence with Adjustment to University. J Res Relig Health. 2019; 5(1): 87- 100. doi: <https://doi.org/10.22037/jrrh.v5i1.19401>.

نقش واسطه‌ی تحمل پریشانی در رابطه‌ی بلوغ عاطفی و هوش معنوی با سازگاری با دانشگاه در دانشجویان پسر دانشگاه شهید چمران اهواز

علی شریفی ریگی^{۱*}، مهناز مهربابی‌زاده هنرمند^۱ ID، کیومرث بشلیده^۱، علی سرپرست^۱، سارا خانعلی‌نژاد ماکلوانی^۲، زینب امینی^۳

- ۱- گروه روان‌شناسی بالینی، دانشکده‌ی روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه شهید چمران اهواز، خوزستان، ایران.
 ۲- گروه روان‌شناسی بالینی، دانشکده‌ی روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ساری، ساری، ایران.
 ۳- گروه روان‌شناسی بالینی، دانشکده‌ی روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اهواز، خوزستان، ایران.
 *مکاتبات خطاب به آقای علی شریفی ریگی؛ رایانامه: alisharifilordegan@gmail.com

چکیده

سابقه و هدف: سازگاری با دانشگاه از عوامل مهم در ابعاد مختلف زندگی دانشجویان مانند بهداشت جسمی-روانی و سازگاری اجتماعی در حوزه‌های خارج از دانشگاه است. هدف این پژوهش بررسی نقش واسطه‌ی تحمل پریشانی در رابطه‌ی بلوغ عاطفی و هوش معنوی با سازگاری با دانشگاه است.

روش کار: در یک طرح همبستگی و با استفاده از روش نمونه‌گیری خوشه‌ی از بین دانشجویان پسر مجتمع خوابگاهی وابسته به دانشگاه شهید چمران اهواز، با استفاده از جدول کرجسی و مورگان، تعداد ۲۷۳ دانشجوی پسر در سال تحصیلی ۹۵-۹۶ انتخاب شدند. در پژوهش حاضر از پرسش‌نامه‌های بلوغ عاطفی، هوش معنوی، تحمل پریشانی و سازگاری با دانشگاه برای جمع‌آوری داده‌ها استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز از ضریب همبستگی پیرسون و الگویابی معادلات ساختاری (SEM) استفاده شد. در این پژوهش همه‌ی مسائل اخلاقی رعایت شده است و نویسندگان مقاله هیچ‌گونه تضاد منافی گزارش نکرده‌اند.

یافته‌ها: بر اساس یافته‌های به‌دست‌آمده، بلوغ عاطفی و هوش معنوی با سازگاری با دانشگاه ارتباط مثبت معنادار داشت. همچنین بین تحمل پریشانی و سازگاری با دانشگاه؛ و بین بلوغ عاطفی و هوش معنوی با تحمل پریشانی نیز ارتباط مثبت معنادار وجود داشت. نتایج نشان داد که مدل پیشنهادی با یک اصلاح و حذف مسیر مستقیم هوش معنوی به سازگاری با دانشگاه دارای برازش پذیرفتنی بود. علاوه‌براین، مسیر مستقیم بلوغ عاطفی به سازگاری با دانشگاه نیز معنی‌دار بود. همچنین، نتایج ضرایب غیرمستقیم با استفاده از بوت استرپ نشان داد که همه‌ی مسیرهای غیرمستقیم نیز معنی‌دار بود.

نتیجه‌گیری: نتایج نشان می‌دهد که هوش معنوی و بلوغ عاطفی از طریق تحمل پریشانی موجب افزایش سازگاری با دانشگاه می‌شود. بنابراین، پیشنهاد می‌شود به منظور افزایش سازگاری با دانشگاه در دانشجویان، برنامه‌های آموزشی هوش معنوی و بلوغ عاطفی با تأکید بر افزایش تحمل پریشانی آنان تدوین شود.

اطلاعات مقاله

دریافت: ۱۷ مهر ۱۳۹۷
 دریافت متن نهایی: ۲۱ آذر ۱۳۹۷
 پذیرش: ۵ دی ۱۳۹۷
 نشر الکترونیکی: ۱ فروردین ۱۳۹۸

واژگان کلیدی:

پریشانی
 دانشجویان
 سازگاری
 هوش

استناد مقاله به این صورت است:

Sharifi Rigi A, Mehrabizade Honarmand M, Beshldeh K, Sarparast A, Khanali Nejad S, Amini Z. Mediating Role of Distress Tolerance in Relationship of Emotional Maturity and Spiritual Intelligence with Adjustment to University. J Res Relig Health. 2019; 5(1): 87- 100. doi: <https://doi.org/10.22037/jrrh.v5i1.19401>.

مقدمه

امروزه سازگاری با دانشگاه در دانشجویان به دلیل مواجهه با عوامل فشارزای روانی و محیطی نیازمند توجه بیشتری است، زیرا سازگاری با دانشگاه بر دیگر ابعاد زندگی مانند بهداشت روانی، عملکرد و انگیزش تحصیلی و سازگاری در حوزه‌های خارج از دانشگاه تأثیرگذار است (۱). دانشجویان سازگار افرادی‌اند که ضمن کسب نمره‌های بالا و ارتباط‌های اجتماعی صمیمانه و دوسویه و برخوردار از بهزیستی روان‌شناختی بالا، می‌توانند به خوبی دروس خود را بگذرانند و در نهایت فارغ‌التحصیل شوند (۲).

از نظر لوبکر و اتزل^۱ عوامل فشارزای متعددی از جمله قرار گرفتن در محیط جدید آموزشی و تحمل دوری از خانه نیازمند روش‌های مقابله‌یی مناسب از جمله مقابله‌های معنوی با بهره‌گیری از هوش معنوی است (۳). هوش معنوی مجموعه ظرفیت‌های سازگاری در ذهن بر مبنای جنبه‌های غیرجسمانی و متعالی واقعیت است که سبب انعطاف‌پذیری در رفتار، بینش عمیق نسبت به زندگی و هدفدار نمودن آن می‌شود و همین امر موجب سازگاری روان‌شناختی فرد از طریق جلب رضایت خداوند است (۴، ۵).

یافته‌های پژوهشی نشان می‌دهد که هوش معنوی نه تنها سازگاری را پیش‌بینی می‌کند، بلکه توانایی افراد را در حل مشکلات و رسیدن به اهدافشان تسهیل می‌کند (۶-۸)، زیرا فرد می‌تواند از هوش معنوی برای چهارچوب‌دهی و تفسیر مجدد تجارب خود بهره بگیرد و با این کار تحمل و انعطاف‌پذیری خود را در شرایط دشوار بهبود ببخشد (۹، ۱۰). به بیان دیگر افرادی که سطوح بالاتری از تحمل پریشانی را در شرایط مختلف زندگی دارا هستند، زودتر به سازگاری دست پیدا می‌کنند.

تحمل پریشانی متغیر تفاوت‌های فردی است که به ظرفیت تجربه و مقاومت در برابر ناراحتی‌های هیجانی اشاره دارد (۱۱). بر اساس یافته‌های سیمون و گاهر^۲ تحمل پریشانی به صورت حالتی هیجانی تجربه می‌شود که اغلب با تمایلات عمل برای تسکین تجربه‌ی هیجانی مشخص می‌شود (۱۱). افراد با تحمل پریشانی پایین، برای مقابله با هیجان منفی در تلاشی ناکارآمد، درگیر بی‌نظمی رفتاری می‌شوند و در نتیجه برای کنار آمدن با هیجان منفی به برخی رفتارهای ناسازگارانه و

پرخاطر روی می‌آورند (۱۲-۱۴).

در پژوهشی مشخص شد که تحمل پریشانی پایین، خطر ابتلا به رفتارهای پرخاطر، ناسازگارانه و اختلال درون‌سازی را افزایش می‌دهد (۱۵).

به نظر می‌رسد توانایی مدیریت هیجان‌ها موجب می‌شود که افراد در موقعیت‌های فشارزا از راهبردهای مقابله‌یی مناسب‌تری استفاده کنند. در واقع برخی افراد اگرچه از نظر جسمی به بلوغ می‌رسند، ولی ممکن است هرگز از نظر عاطفی به بلوغ نرسند.

بلوغ عاطفی به توانایی هدایت و تسهیل تمایلات عاطفی برای رسیدن به اهداف در نظر گرفته شده، اشاره دارد (۱۶). بلوغ عاطفی توانایی افراد برای مدیریت عواطف خود و همچنین ارزیابی حالت‌های عاطفی دیگران در روابط بین فردی، به منظور اتخاذ تصمیمات و اقدامات مناسب تعریف می‌شود (۱۷، ۱۸).

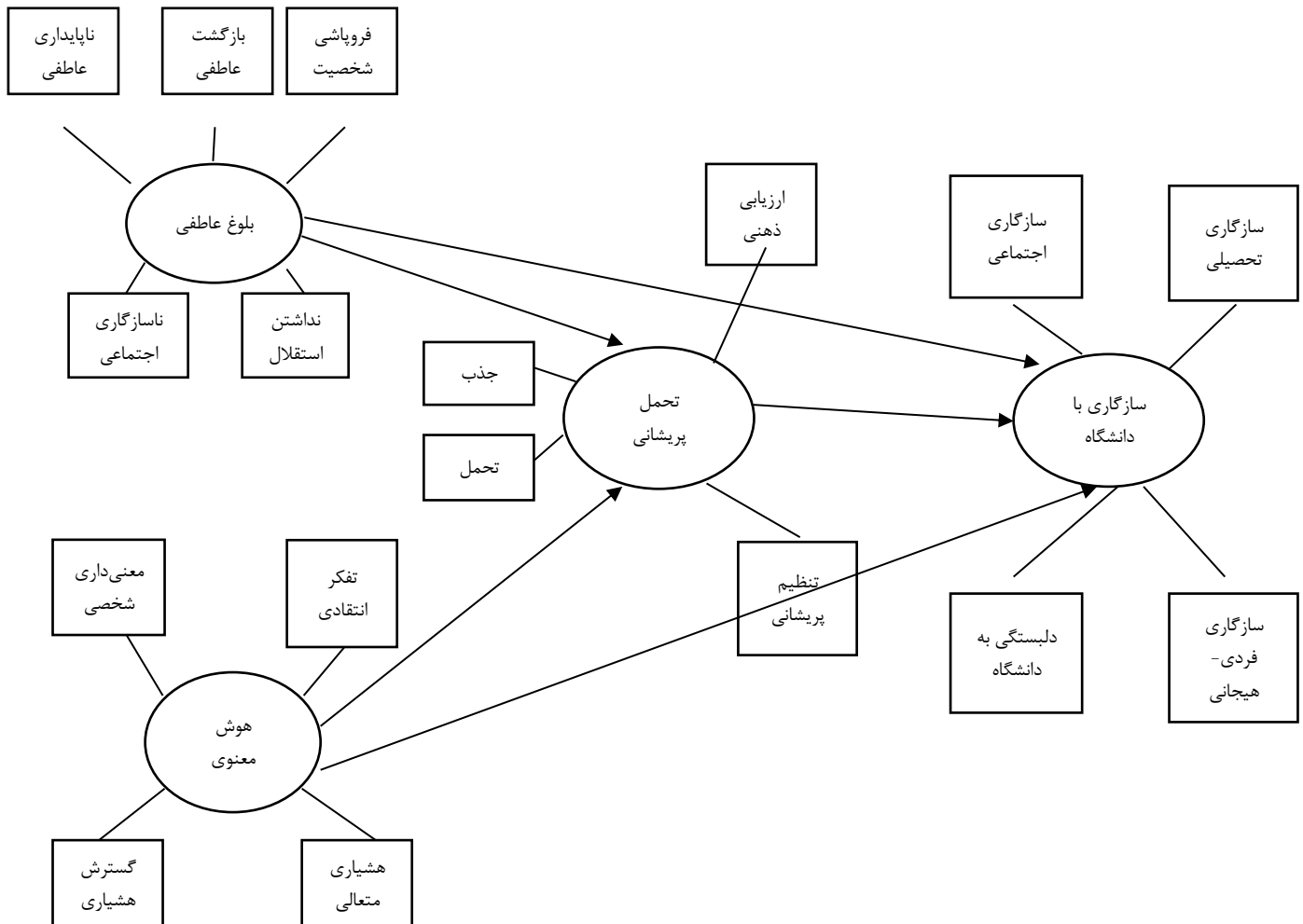
یافته‌های پژوهشی نشان می‌دهد که بلوغ عاطفی پیش‌بینی‌کننده‌ی مهمی برای سطح موفقیت و سازگاری افراد در زندگی محسوب می‌شود (۱۹-۲۲). این پژوهشگران توصیف می‌کنند افرادی که بلوغ عاطفی کمتری دارند هیجان‌ات خود را کمتر کنترل می‌کنند و ممکن است به موقعیت فشارزا تنها از طریق تخلیه‌ی هیجان‌ات و رفتارهای ناسازگارانه پاسخ دهند، زیرا این افراد روش جایگزین مناسبی برای پاسخگویی به استرس ندارند.

با توجه به اهمیت سازگاری با دانشگاه در بهداشت روانی دانشجویان و تأثیر آن در حوزه‌های خارج از دانشگاه؛ و با توجه به مبانی نظری متغیرهای پیش‌بین، ملاک و میانجی‌گر، وجود ارتباط بین این سازه‌ها محتمل به نظر می‌رسد. به همین جهت پژوهش حاضر در پی آن است تا با استفاده از روش مدل‌یابی ساختاری به تبیین نقش واسطه‌یی تحمل پریشانی در رابطه‌ی بلوغ عاطفی و هوش معنوی با سازگاری با دانشگاه بپردازد، تا با توجه به کمبود پژوهش‌ها در این زمینه شناخت بیشتری نسبت به محیط دانشگاه حاصل شود.

بنابراین، فرض اصلی مدل پیشنهادی، بررسی رابطه‌ی مستقیم بلوغ عاطفی و هوش معنوی با سازگاری با دانشگاه و نیز بررسی نقش متغیر میانجی‌گر تحمل پریشانی در این ارتباط است. الگوی پیشنهادی در شکل شماره‌ی ۱ نمایش داده شده است.

^۱) Lubker & Etzel

^۲) Simon & Gaheer

شکل ۱) مدل مورد آزمون

خوشه‌یی انتخاب شدند. بدین گونه که از بین چهار بلوک به روش نمونه‌گیری خوشه‌یی، دو بلوک انتخاب شد و سپس پرسش‌نامه‌ها به صورت تصادفی بین افراد توزیع شد.

معیارهای ورود به پژوهش شامل موارد ذیل بود: تمایل به شرکت در مطالعه، رضایت آگاهانه؛ و همچنین نداشتن بیماری پزشکی جدی و محدودکننده که موجب کاهش انگیزه در تکمیل پرسش‌نامه‌ها شود. تحلیل یافته‌ها با به‌کارگیری روش مدل‌یابی ساختاری صورت گرفت. برای آزمون نقش واسطه‌یی تحمل پریشانی نیز از روش بوت استراپ^۱ در برنامه‌ی ماکرو آزمون پریچر و هیز^۲ استفاده شد.

ابزارهای پژوهش

پرسش‌نامه‌ی هوش معنوی^۳: فرم اصلی پرسش‌نامه ۸۳ سؤال دارد که چهار بُعد را می‌سنجد؛ تفکر وجودی انتقادی (۷)

روش کار

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش

کمیته‌ی اخلاق در پژوهش‌های زیست پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی این پژوهش را تأیید کرده است. در این مطالعه، برای حفظ اصول اخلاقی، از شرکت‌کنندگان خواسته شد تا از ذکر نام و نام خانوادگی پرهیز کنند و با اطمینان از محرمانه بودن پاسخ‌ها با صداقت به سؤال‌ها پاسخ دهند.

پژوهش حاضر از نوع توصیفی-همبستگی است. جامعه‌ی آماری آن شامل دانشجویان پسر مقطع کارشناسی ساکن مجتمع خوابگاهی علم‌الهدی وابسته به دانشگاه شهید چمران اهواز در سال تحصیلی ۹۵-۹۶ بود که ۲۸۵ نفر از آنان با استفاده از جدول کرجسی و مورگان و با روش نمونه‌گیری

^۱) Bootstrap

^۲) Preacher & Hayes

^۳) Spiritual Intelligence Inventory

پرسش‌نامه‌ی سازگاری با دانشگاه^۵: بیکر و سرباک^۶ این ابزار را که دارای ۶۷ ماده است، طراحی کرده‌اند. این مقیاس از معدود مقیاس‌هایی است که با هدف سازگاری در موقعیت دانشگاه به کار رفته است. همچنین دارای چهار خرده‌مقیاس سازگاری تحصیلی (۲۴ گویه)، سازگاری اجتماعی (۲۰ گویه)، سازگاری شخصی-هیجانی (۱۵ گویه) و دلبستگی به دانشگاه (۸ گویه) است (۲۷). پاسخگو در مقیاس لیکرتی پنج درجه‌یی «کاملاً درباره‌ی من صدق می‌کند» تا «اصلاً درباره‌ی من صدق نمی‌کند» به سؤال‌های آزمون پاسخ می‌دهد. چهار نمره برای خرده‌مؤلفه‌ها و یک نمره کل محاسبه می‌شود. این مقیاس در مطالعات متعدد از نظر ویژگی‌های روان‌سنجی مطالعه شده است. در بررسی بیکر و سرباک ضریب آلفای کرونباخ همه‌ی خرده‌مؤلفه‌ها بالای ۰/۸۰ است (۲۷). لانثیر و ویندهام^۷ در مطالعه‌ی خود ضرایب ثبات درونی برای خرده‌مؤلفه‌ها را بین ۰/۸۶-۰/۹۵ به دست آورده‌اند (۲۸). میکائیلی منبع این ابزار را در ایران ترجمه کرده است (۲۸) و دو استاد گروه زبان انگلیسی و روان‌شناسی آن را با متن اصلی تطبیق داده‌اند تا مشکلات نوشتاری و محتوایی آن برطرف شود. میکائیلی منبع ضریب خرده‌مقیاس سازگاری تحصیلی را در یک گروه ۹۰ نفری دانشجویی ۰/۸۴، سازگاری اجتماعی ۰/۷۲، سازگاری شخصی-هیجانی ۰/۶۹، دلبستگی به دانشگاه ۰/۹۰ و سازگاری کل را ۰/۷۸ به دست آورده است (۲۸). در پژوهش حاضر نیز آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۸۸ به دست آمد.

مقیاس تحمل پریشانی^۸: سیمون و گاهر این مقیاس را که دارای ۱۵ گویه و ۴ خرده‌مقیاس است، به منظور سنجش توانایی تحمل پریشانی هیجانی طراحی کرده‌اند (۱۱). خرده‌مقیاس‌ها شامل تحمل (۳ گویه)، جذب شدن به وسیله‌ی هیجانات منفی (۳ گویه)، ارزیابی ذهنی پریشانی (۶ گویه) و تنظیم تسکین پریشانی (۳ گویه) است. پاسخگو در مقیاس لیکرتی پنج درجه‌یی از کاملاً موافق (۱) تا کاملاً مخالف (۵) به سؤالات پاسخ می‌دهد و تنها عبارت ۶ معکوس است. در این مقیاس، نمره‌ی بالا نشان‌دهنده‌ی تحمل پریشانی بالا است. سیمون و گاهر در پژوهش خود ضریب آلفای کرونباخ را برای خرده‌مقیاس‌های تحمل، جذب، ارزیابی و تنظیم به ترتیب ۰/۷۲، ۰/۸۲، ۰/۷۸ و ۰/۷۰؛ و برای کل مقیاس ۰/۸۲ (۱۱)؛ و

گویه)، معنی‌داری شخصی (۶ گویه)، هشپاری متعالی (۶ گویه) و گسترش حالت هشپاری (۵ گویه). به هر بُعد در یک مقیاس لیکرتی پنج درجه‌یی از کاملاً موافق (۵) تا کاملاً مخالف (۱) نمره داده شده است. کینگ^۱ ضریب آلفای کل پرسش‌نامه را ۰/۹۵؛ و ضرایب آلفای چهار خرده‌مقیاس (تفکر وجودی انتقادی، ایجاد معناداری شخصی، آگاهی متعالی و گسترش حالت هشپاری) را به ترتیب ۰/۸۹، ۰/۸۷، ۰/۸۹ و ۰/۹۴ به دست آورده است (۲۳). در پژوهشی در ایران اعتبار این آزمون به روش آلفای کرونباخ ۰/۷۸ به دست آمده است (۲۴). در پژوهش عالی‌پور و همکاران پایایی این آزمون با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۸ گزارش شده است (۲۴). در پژوهش حاضر از فرم کوتاه پرسش‌نامه‌ی هوش معنوی که شامل ۲۴ گویه است، استفاده شد؛ و آلفای کرونباخ ۰/۹۲ به دست آمد.

مقیاس بلوغ عاطفی^۲: به منظور اندازه‌گیری بلوغ عاطفی از مقیاس سینگ و بهارگاوا^۳ که در سال ۱۹۸۴ آن را طراحی کرده‌اند، استفاده شده است (۲۵). این پرسش‌نامه که مقیاس گزارش شخصی ۵ گزینه‌یی (خیلی زیاد= ۵ تا هرگز= ۱) و دارای ۴۸ گویه است، پنج خرده‌مقیاس دارد؛ ناپایداری هیجانی (۱۰ گویه)، بازگشت عاطفی (۱۰ گویه)، ناسازگاری اجتماعی (۱۰ گویه)، فروپاشی شخصیت (۱۰ گویه) و فقدان استقلال (۸ گویه). سینگ و بهارگاوا روایی این مقیاس را در برابر معیارهای بیرونی یعنی پرسش‌نامه‌ی سازگاری حوزه‌ی گها^۴ برای دانشجویان کالج ۰/۶۴ به دست آورده‌اند (۲۵). پایایی آزمون-بازآزمون بر روی دانشجویان اندازه‌گیری شد که شامل دختران و پسران ۲۰ تا ۲۴ ساله بود. فاصله‌ی زمانی بین این دو آزمون نیز شش ماه؛ و همبستگی گشتاوری بین این دو اجرا ۰/۷۵ بود. همسانی درونی این مقیاس با محاسبه‌ی ضریب همبستگی‌های بین کل نمره‌ها و نمره‌های هر یک از ۵ زیرمقیاس تعیین شد. ناپایداری هیجانی ۰/۷۵، بازگشت عاطفی ۰/۶۳، ناسازگاری اجتماعی ۰/۵۸، فروپاشی شخصیت ۰/۸۶ و فقدان استقلال ۰/۴۲ به دست آمد (۲۵). در پژوهش سعادتی شامیر، زحمتکش و خجسته برای تعیین پایایی مقیاس از آلفای کرونباخ استفاده شده که ۰/۷۱ به دست آمده است (۲۶). در پژوهش حاضر نیز آلفای کرونباخ ۰/۹۵ به دست آمد.

^۵ Student Adaptation to College Questionnaire (SACQ)

^۶ Baker & Siryk

^۷ Latheir & Windham

^۸ Distress tolerance Scale

^۱ King

^۲ Emotional Maturity Scale (EMS)

^۳ Sing & BhargaQa

^۴ Gaha

۱۱۸	۳۲	۱۳/۶۳	۸۳/۳۱	هوش معنوی
۵۰	۱۲	۷/۸	۳۳/۵۳	نداشتن ثبات
۵۰	۱۰	۸/۴۳	۳۵/۹۳	بازگشت عاطفی
۴۹	۱۵	۶/۷۳	۳۶/۱۷	فروپاشی شخصیت
۵۰	۱۰	۸/۴	۳۸/۸	ناسازگاری اجتماعی
۳۸	۸	۴/۴	۲۷/۱۲	فقدان استقلال
۱۰۶	۲۴	۱۱/۷۸	۶۵/۲۴	سازگاری تحصیلی
۹۱	۲۴	۱۰/۶۱	۵۶/۷۶	سازگاری اجتماعی
۷۱	۱۵	۸/۹۱	۴۵/۶۵	سازگاری فردی هیجانی
۳۸	۸	۸/۰۳	۳۸/۲۱	دلبستگی به دانشگاه
۱۵	۳	۲/۸۵	۸/۱۱	تحمل
۱۵	۳	۳/۰۲	۹/۰۳	جذب
۳۰	۷	۵/۰۴	۱۸/۵۵	ارزیابی ذهنی
۱۵	۳	۲/۵۵	۷/۸۵	تنظیم پریشانی
۲۵	۶	۳/۸۸	۱۸/۰۶	معنی شخصی
۲۵	۶	۴/۲۴	۲۱/۵	توسعه‌ی هشیاری
۱۹	۷	۲/۲۳	۱۳/۶۵	هشیاری متعالی
۳۵	۱۰	۵/۴۶	۲۹/۹۷	تفکر انتقادی

در جدول شماره‌ی ۲ همبستگی متغیرها و خرده‌مقیاس‌های پژوهش حاضر نشان داده شده است. همبستگی مثبت و معنی‌دار بلوغ عاطفی با تحمل پریشانی و سازگاری با دانشگاه، همبستگی مثبت و معنی‌دار تحمل پریشانی با سازگاری با دانشگاه و همچنین همبستگی مثبت و معنی‌دار هوش معنوی با تحمل پریشانی و سازگاری با دانشگاه از جمله مهم‌ترین موارد آن است.

همچنین ضریب روایی را برای کل مقیاس ۰/۶۱ گزارش داده‌اند.

علوی، مدرس غروی، امین یزدی و صالحی فدردی این مقیاس را روی ۴۸ نفر از دانشجویان دانشگاه فردوسی و علوم پزشکی مشهد اجرا کرده‌اند که پایایی همسانی درونی آن از طریق آلفای کرونباخ ۰/۷۱ ذکر شده است (۲۹). در مطالعه‌ی شاملو، مدرس و اصغری‌پور پایایی همسانی درونی برای کل مقیاس ۰/۷۱ گزارش شده است (۳۰). در پژوهش حاضر نیز آلفای کرونباخ ۰/۷۲ به دست آمد.

یافته‌ها

در این پژوهش ۲۸۵ پرسش‌نامه بین آزمودنی‌ها توزیع شد که از این تعداد، ۱۲ پرسش‌نامه به دلایل خرابی و برنگرداندن آن از روند بررسی خارج شد و در نهایت ۲۷۳ پرسش‌نامه تحلیل شد. در پژوهش حاضر، بیشتر آزمودنی‌ها در دامنه‌ی سنی ۱۹ تا ۲۳ قرار داشتند. جدول شماره‌ی ۱ میانگین، انحراف معیار، حداقل و حداکثر نمره را برای متغیرها و خرده‌مقیاس‌های پژوهش نشان می‌دهد.

جدول (۱) یافته‌های توصیفی مربوط به متغیرها و خرده‌مقیاس‌ها

متغیرهای پژوهش	میانگین	انحراف معیار	کمترین نمره	بیشترین نمره
بلوغ عاطفی	۱۷۱/۵۲	۳۲/۰۱	۴۸	۲۳۴
سازگاری با دانشگاه	۱۹۶/۴۶	۳۱/۲۶	۷۳	۳۰۶
تحمل پریشانی	۴۳/۵۳	۱۰/۷۱	۱۸	۷۱

جدول (۲) رابطه‌ی بین متغیرهای پژوهش و خرده‌مقیاس‌های آن

متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	
۱. نداشتن ثبات	۰/۸۱ ^{***}																				
۲. بازگشت عاطفی	۰/۷۵ ^{***}	۱																			
۳. فروپاشی شخصیت	۰/۷۶ ^{***}	۰/۸۱ ^{***}	۱																		
۴. ناسازگاری اجتماعی	۰/۶۳ ^{***}	۰/۶۶ ^{***}	۰/۸۰ ^{***}	۱																	
۵. فقدان استقلال	۰/۸۸ ^{***}	۰/۹۳ ^{***}	۰/۸۷ ^{***}	۰/۶۷ ^{***}	۱																
۶. بلوغ عاطفی	۰/۵۱ ^{***}	۰/۴۳ ^{***}	۰/۴۸ ^{***}	۰/۳۷ ^{***}	۰/۵۲ ^{***}	۱															
۷. سازگاری با دانشگاه	۰/۴۸ ^{***}	۰/۳۷ ^{***}	۰/۴۴ ^{***}	۰/۳۳ ^{***}	۰/۴۸ ^{***}	۰/۳۷ ^{***}	۱														
۸. سازگاری تحصیلی	۰/۳۳ ^{***}	۰/۲۸ ^{***}	۰/۲۷ ^{***}	۰/۲۵ ^{***}	۰/۳۱ ^{***}	۰/۲۸ ^{***}	۰/۲۷ ^{***}	۱													
۹. سازگاری اجتماعی	۰/۵۸ ^{***}	۰/۵۹ ^{***}	۰/۴۲ ^{***}	۰/۳۸ ^{***}	۰/۵۸ ^{***}	۰/۸۱ ^{***}	۰/۷۱ ^{***}	۰/۵۵ ^{***}	۱												
۱۰. سازگاری فردی هیجانی	۰/۳ ^{***}	۰/۲۷ ^{***}	۰/۲۸ ^{***}	۰/۲۲ ^{***}	۰/۳۱ ^{***}	۰/۲۹ ^{***}	۰/۲۶ ^{***}	۰/۲۷ ^{***}	۰/۲۶ ^{***}	۱											
۱۱. دلبستگی به دانشگاه	۰/۶۳ ^{***}	۰/۵۹ ^{***}	۰/۴۹ ^{***}	۰/۵۷ ^{***}	۰/۴۳ ^{***}	۰/۴۷ ^{***}	۰/۳۹ ^{***}	۰/۴۳ ^{***}	۰/۳۹ ^{***}	۰/۴۶ ^{***}	۱										
۱۲. تحمل پریشانی - هیجانی	۰/۵۳ ^{***}	۰/۴۳ ^{***}	۰/۴۳ ^{***}	۰/۵۳ ^{***}	۰/۴۳ ^{***}	۰/۴۳ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۱									
۱۳. تحمل	۰/۵۸ ^{***}	۰/۵۳ ^{***}	۰/۴۳ ^{***}	۰/۵۳ ^{***}	۰/۴۳ ^{***}	۰/۴۳ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۱							
۱۴. جذب	۰/۶۲ ^{***}	۰/۵۹ ^{***}	۰/۵۸ ^{***}	۰/۴۳ ^{***}	۰/۴۳ ^{***}	۰/۴۳ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۰/۳۴ ^{***}	۱						
۱۵. ارزیابی ذهنی	۰/۱۵ ^{***}	۰/۰۹ ^{***}	۰/۱۱ ^{***}	۰/۰۹ ^{***}	۰/۱۲ ^{***}	۰/۱۷ ^{***}	۰/۱۶ ^{***}	۰/۱۷ ^{***}	۰/۱۷ ^{***}	۰/۱۷ ^{***}	۰/۱۷ ^{***}	۰/۱۷ ^{***}	۰/۱۷ ^{***}	۰/۱۷ ^{***}	۰/۱۷ ^{***}	۱					
۱۶. تنظیم پریشانی	۰/۵۸ ^{***}	۰/۵۵ ^{***}	۰/۴۹ ^{***}	۰/۶۱ ^{***}	۰/۴۱ ^{***}	۰/۴۱ ^{***}	۰/۳۷ ^{***}	۰/۳۷ ^{***}	۰/۳۷ ^{***}	۰/۳۷ ^{***}	۰/۳۷ ^{***}	۰/۳۷ ^{***}	۰/۳۷ ^{***}	۰/۳۷ ^{***}	۰/۳۷ ^{***}	۰/۳۷ ^{***}	۱				
۱۷. معنی شخصی	۰/۵۳ ^{***}	۰/۵۱ ^{***}	۰/۴۲ ^{***}	۰/۵۶ ^{***}	۰/۳۹ ^{***}	۰/۳۹ ^{***}	۰/۳۹ ^{***}	۰/۳۹ ^{***}	۰/۳۹ ^{***}	۰/۳۹ ^{***}	۰/۳۹ ^{***}	۰/۳۹ ^{***}	۰/۳۹ ^{***}	۰/۳۹ ^{***}	۰/۳۹ ^{***}	۰/۳۹ ^{***}	۰/۳۹ ^{***}	۱			
۱۸. توسعه‌ی هشیاری	۰/۳۱ ^{***}	۰/۲۹ ^{***}	۰/۲۳ ^{***}	۰/۳۲ ^{***}	۰/۱۸ ^{***}	۰/۳۱ ^{***}	۰/۲۲ ^{***}	۰/۲۲ ^{***}	۰/۲۲ ^{***}	۰/۲۲ ^{***}	۰/۲۲ ^{***}	۰/۲۲ ^{***}	۰/۲۲ ^{***}	۰/۲۲ ^{***}	۰/۲۲ ^{***}	۰/۲۲ ^{***}	۰/۲۲ ^{***}	۰/۲۲ ^{***}	۱		
۱۹. هشیاری	۰/۴۶ ^{***}	۰/۴۴ ^{***}	۰/۳۸ ^{***}	۰/۴۹ ^{***}	۰/۳۳ ^{***}	۰/۴۸ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۱	
۲۰. تفکر انتقادی	۰/۵۴ ^{***}	۰/۵۱ ^{***}	۰/۴۳ ^{***}	۰/۵۷ ^{***}	۰/۳۷ ^{***}	۰/۵۶ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۱
۲۱. هوش معنوی	۰/۵۴ ^{***}	۰/۵۱ ^{***}	۰/۴۳ ^{***}	۰/۵۷ ^{***}	۰/۳۷ ^{***}	۰/۵۶ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}	۰/۴ ^{***}

** مقدار احتمال در سطح ۰/۰۱

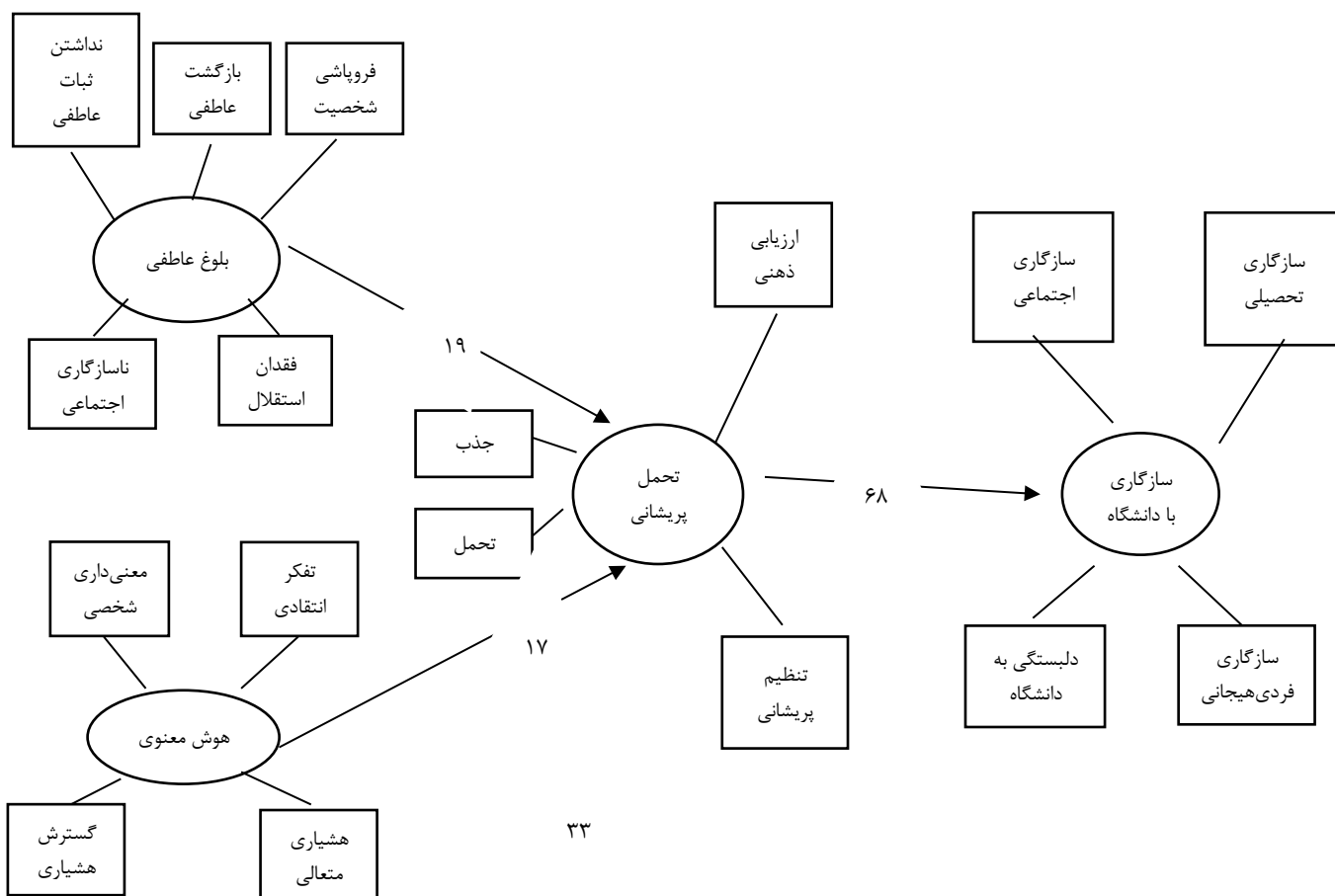
* مقدار احتمال در سطح ۰/۰۵

جدول ۳) شاخص‌های برازش مدل

شاخص‌های برازش	χ^2	Df	χ^2/Df	GFI	AGFI	NFI	CFI	IFI	TLI	RMSEA
مدل پیشنهادی	۴۵۶/۵۶	۱۱۴	۴/۰۰	۰/۸۲	۰/۷۶	۰/۸۷	۰/۹۰	۰/۹۰	۰/۸۶	۰/۱۰۱
مدل نهایی	۳۰۷/۳۹	۱۱۰	۲/۷۹	۰/۸۹	۰/۸۴	۰/۹۱	۰/۹۴	۰/۹۴	۰/۹۳	۰/۰۸۱

جدول شماره‌ی ۳ شاخص‌های برازش مدل را نشان می‌دهد. همان‌گونه که مندرجات جدول نشان می‌دهد شاخص‌های برازندگی (به غیر از χ^2/Df) حاکی از برازش مطلوب مدل نهایی با داده‌ها است. همچنین شاخص مهم جذر میانگین مجذورات خطای تقریب با مقدار ۰/۰۸۱ نشان‌دهنده‌ی برازش مطلوب الگوی نهایی با داده‌ها است. این برازش با همبسته کردن خطاهای دو مسیر در الگوی نهایی بهبود یافته است. نتایج تحلیل در این مرحله گویای این است که مسیر مستقیم هوش معنوی به سازگاری با دانشگاه معنی‌دار نیست. در نتیجه پس از حذف مسیر غیرمعنی‌دار، الگوی پیرایش شده بررسی شد.

شکل شماره‌ی ۲ مدل برازش‌یافته‌ی نهایی را نشان می‌دهد. با توجه به اینکه مدل اولیه دارای برازش مطلوبی نبود، در نتیجه با حذف مسیر مستقیم هوش معنوی به سازگاری با دانشگاه و همچنین با همبسته کردن خطاهای دو مسیر الگوی نهایی بهبود یافته است. همان‌طور که ملاحظه می‌شود ضریب مسیر مستقیم بلوغ عاطفی به سازگاری با دانشگاه؛ ضریب مسیر مستقیم هوش معنوی به تحمل پریشانی؛ و همچنین ضریب مسیر تحمل پریشانی به سازگاری با دانشگاه معنی‌دار شده است.

شکل ۲) نمودار مسیرهای مدل برازش‌یافته با ضرایب استاندارد

اطمینان یادشده قرار نمی‌گیرد، بنابراین تمامی روابط غیرمستقیم معنی‌دار است.

در جدول شماره‌ی ۴ با استفاده از روش بوت استرپ روابط غیرمستقیم از طریق میانجی‌گری تحمل پریشانی هیجانی به دست آمد. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود، صفر در فواصل

جدول ۴) آزمون میانجی‌گری روابط غیرمستقیم به روش بوت استرپ

مقدار احتمال	حد بالا	حد پایین	خطای استاندارد	سوگیری	بوت	داده‌ها	مسیر غیرمستقیم
۰/۰۰۱	۰/۲۴۲۲	۰/۰۵۱۶	۰/۰۴۸۴	۰/۰۰۰۷	۰/۱۳۹۷	۰/۱۳۹۰	بلوغ عاطفی به واسطه‌ی تحمل پریشانی به سازگاری با دانشگاه
۰/۰۰۱	۰/۶۱۵۲	۰/۲۴۱۵	۰/۰۹۴۱	۰/۰۰۸۹	۰/۳۸۹۴	۰/۳۹۸۳	هوش معنوی به واسطه‌ی تحمل پریشانی به سازگاری با دانشگاه

به بیان دیگر افراد دارای تحمل پریشانی بالا، ذهنیتی تحلیلی-انتقادی نسبت به توانایی‌های خود و شرایط موجود دارند، توانایی پیدا کردن راه‌حل‌های مختلف درباره‌ی یک موقعیت یا مسئله‌ی خاص را دارند، در شرایط فشارزا از راهبردهای مقابله‌یی مناسب‌تری بهره می‌جویند و تاب‌آوری و انعطاف‌پذیری بالاتری دارند، بنابراین امکان سازگاری با محیط‌های مختلف در آنان بیشتر است (۱۳، ۳۱).

در پژوهش حاضر بین هوش معنوی و تحمل پریشانی ارتباط مثبت و معنی‌دار یافت شد که این نتیجه با یافته‌های پژوهشی دیگر همسو است (۵، ۹).

در تبیین مطلب بیان‌شده می‌توان گفت هوش معنوی در واقع بیانگر مجموعه‌یی از توانایی‌ها، ظرفیت‌ها و منابع درونی برای معنادگی به تجربه‌ها و مشکلات است که کاربرد آن موجب افزایش تحمل و تاب‌آوری و کاهش آشفتگی هیجانی می‌شود. به بیان دیگر هوش معنوی با هدف قرار دادن باورهای فرد و ایجاد نگرش مثبت، به او کمک می‌کند تا وقایع منفی را به شیوه‌یی بهتر ارزیابی کند و حسی قوی‌تر از کنترل شرایط موجود داشته باشد و این احساس کنترل، افراد را در کنار آمدن با شرایط زندگی به شدت قدرتمند می‌کند و موجب افزایش تاب‌آوری و کاهش آشفتگی هیجانی آنان می‌شود.

از دیگر یافته‌های پژوهش حاضر ارتباط معنی‌دار بلوغ عاطفی با سازگاری با دانشگاه از طریق تحمل پریشانی بود. در تبیین این مطلب می‌توان ذکر کرد افراد با ویژگی بلوغ عاطفی به دلیل گرایش فراوان به خودتنظیمی و خودکنترلی، توانایی بالایی برای مقابله با نیازهای خود دارند و هنگام قرار گرفتن در معرض استرس و تنش، در تنظیم و مدیریت هیجانات خود عملکرد بهتری دارند (۱۷، ۲۰)؛ همچنین این افراد، توانایی تحمل تنش و نگرانی را در عین حال که نسبت به آن بی‌تفاوت باشند، دارا هستند و ظرفیت بیشتری برای تجربه و

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر تعیین رابطه‌ی علی بلوغ عاطفی و هوش معنوی با سازگاری با دانشگاه از طریق تحمل پریشانی در دانشجویان بود. یافته‌های پژوهش حاضر (با توجه به نمودار شماره‌ی ۲) نشان می‌دهد که الگوی پیشنهادی با یک اصلاح؛ و حذف مسیر مستقیم هوش معنوی به سازگاری با دانشگاه از برازش مطلوبی برخوردار بود. در مدل نهایی پژوهش حاضر، بلوغ عاطفی با سازگاری با دانشگاه ارتباط مثبت و معنی‌دار داشت که این نتیجه با یافته‌های پژوهش‌های دیگر همسو است (۱۷، ۱۹، ۲۰).

در تبیین مطلب فوق می‌توان گفت افراد با ویژگی بلوغ عاطفی گرایش بسیاری به خودتنظیمی؛ و مدیریت بهتری بر هیجانات خود دارند، این افراد توانایی تحمل تنش و نگرانی را در عین حال که نسبت آن بی‌تفاوت باشند، دارا هستند و از راهبردهای مقابله‌یی بهتری هم بهره می‌جویند، بنابراین امکان بروز رفتارهای ناسازگارانه در واکنش به موقعیت‌های فشارزا در آنان تقلیل پیدا می‌کند و این امر به بهبود سطوح سازگاری در آنان کمک شایانی می‌کند.

از دیگر یافته‌های پژوهش حاضر ارتباط مثبت و معنی‌دار تحمل پریشانی با سازگاری با دانشگاه است که این نتیجه با یافته‌های پژوهشی دیگر همسو است (۱۱، ۱۲، ۱۴، ۱۵).

رگلان معتقد است که میزان تحمل پریشانی در افراد یکی از عوامل مهم و تأثیرگذار در سطوح سازگاری است (۱۴). افرادی که دارای تحمل پریشانی پایین‌تری هستند، هنگام قرار گرفتن در معرض استرس و تنش، در تنظیم و کنترل هیجانات خود دچار مشکل می‌شوند، زیرا ظرفیت کمتری برای تجربه و مقاومت در برابر ناراحتی‌های هیجانی دارند، بنابراین امکان توسل به رفتارها و راهبردهای ناسازگارانه در آنان بیشتر است.

بنابر مطالب یادشده، لازم است تعمیم نتایج به دانشجویان دختر و نمونه‌های بالینی با احتیاط صورت گیرد، به همین منظور در پژوهش‌های آتی وجود این ارتباط در نمونه‌های بالینی، دانشجویان دختر و همچنین مقایسه‌ی دو گروه دختر و پسر از نظر سازگاری می‌تواند بررسی شود. همچنین پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی متغیرهای جمعیت‌شناختی مانند وضعیت اجتماعی-اقتصادی، سن و رشته‌ی تحصیلی نیز بررسی شود.

قدردانی

از همه‌ی دانشجویانی که در این پژوهش یاریگر پژوهشگران بودند تشکر و قدردانی می‌شود.

حامی مالی

این پژوهش با هزینه‌ی شخصی نویسندگان و بدون هیچ‌گونه حمایت مالی صورت پذیرفته است.

تضاد منافع

نویسندگان مقاله هیچ‌گونه تضاد منافی دربار‌ی این پژوهش گزارش نکرده‌اند.

References

1. Alt D, Itzkovi Y. Adjustment to college and perceptions of faculty incivility. *Current Psychology*. 2016;35(4):657-66.
2. Abdulla MC, Elias H, Mahyuddin R, Uli J. Adjustment amongst first year students in a Malaysian university. *European Journal of social sciences*. 2009;8(3):496-505.
3. Lubker JR, Etzel EF. College adjustment experiences of first-year students: Disengaged athletes, nonathletes, and current varsity athletes. *NASPA Journal*. 2007;44(3):457-80.
4. Erfan A, Haghani F, Omid A, Baratali M. Midwifery and Nursing Students' Emotional Intelligence and Its Relation to Spiritual Intelligence. *Iranian Journal of Medical Education*. 2016;15(16):232-41.
5. Reihani T, Sekhavatpour Z, Heidarzade M, Mousavi M, Mazlum R. The effect of spiritual self-care education on tolerance of distress in mothers of premature infants. *The Iranian Journal of obstetrics, Gynecology and Infertility (IJOGI)*. 2014;17(97):18-28. (Full Text in Persian)

مقاومت در برابر آشفتگی هیجانی دارند. بنابراین، سطوح تحمل پریشانی در موقعیت‌های فشارزا در آنان بالا می‌رود و چون از راهبردهای مقابله‌ی مؤثرتری استفاده می‌کنند، توانایی بیشتری برای انطباق با موقعیت‌های مختلف و مقابله با سختی‌ها از خود نشان می‌دهند و در نتیجه به سازگاری بالاتری هم دست پیدا می‌کنند (۱۸، ۲۲، ۳۱).

از دیگر یافته‌های پژوهش حاضر این است که در مدل نهایی، هوش معنوی با سازگاری با دانشگاه به واسطه‌ی تحمل پریشانی ارتباط معنی‌دار داشت که این نتیجه با یافته‌های پژوهش‌های دیگر همسو است (۴، ۶، ۹).

در تبیین مطلب فوق می‌توان گفت افراد با هوش معنوی بالا، زندگی را با معنا و هدفمند تلقی می‌کنند و از آنجایی که اتفاقات را در پرتو معنای کلی زندگی و فراتر از اهداف مادی تفسیر می‌کنند، هنگام مواجهه با ناسازگاری‌های زندگی کمتر دچار یأس می‌شوند و امید به خدا موجب می‌شود که آنان آشفتگی روانی کمتری را تجربه کنند، راحت‌تر با آن کنار بیایند، سطوح تحمل بالاتری در مقابل مشکلات و رویدادهای تنش‌زا داشته باشند؛ و در نتیجه به سطوح سازگاری بالاتری دست یابند.

با توجه به پژوهش حاضر می‌توان گفت بلوغ عاطفی و هوش معنوی به واسطه‌ی تحمل پریشانی با دانشگاه نقش مهمی در سطوح سازگاری با دانشگاه دارند، به همین جهت لازم است متخصصان درگیر در امر بهداشت روانی با معرفی راهکارها و کارگاه‌های آموزشی سعی در افزایش مهارت‌های هیجانی و بالابردن بلوغ عاطفی و هوش معنوی دانشجویان داشته باشند تا از طریق مدیریت هیجان‌ها، تحمل آشفتگی هیجانی را در دانشجویان بهبود ببخشند و در نتیجه سطوح سازگاری افراد را افزایش دهند.

محدودیت‌های پژوهش

این پژوهش در عین دستیابی به نتایج جدید و بحث‌برانگیز، با محدودیت‌هایی نیز مواجهه بوده است. از محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد: (۱) استفاده از مقیاس‌های خودگزارش‌دهی که امکان سوگیری را در پاسخ‌ها بالا می‌برد؛ (۲) منحصر بودن نمونه‌گیری به دانشجویان پسر؛ و (۳) انجام نگرفتن غربال‌گری از نظر سازگاری.

پیشنهاد‌های پژوهش

6. Mansouri M, Khorshidzade M, Asgari A. Relationship of Spiritual Intelligence Components with Students' Adjustment (Hubungan Perkaitan Komponen Kecerdasan Spiritual dengan Kesesuaian Pelajar). *Journal Pendidikan Malaysia (Malaysian Journal of Education)*. 2016;41(1):25-32.
7. Ahmadian E, Hakimzade A, Kordestani S. Job stress and spiritual intelligence: A case study. *World Applied Sciences Journal*. 2013;22(11):1667-76.
8. Gupta A, Koolwal GD, Gehlot S. Study of perceived stress and emotional intelligence among 1st year medical undergraduates in India. *Journal of Contemporary Medical Education*. 2014;2(1):63-7.
9. Shahabi M, Amin Yazdi SA, Mashhadi A, Hasani J. The Role of Religious Attitude in Coping with Psychological Distress and Emotion Regulation Difficulties of UT Students. *Journal Research Religion Health*. 2017;3(4):32-47. (Full Text in Persian)
10. Jamshidi MA, Fadaei Moghadam M, Ghorbani S, Farhoush M. Self-efficacy and Resilience as Mediators in the Relationship between Test Anxiety and Spiritual Intelligence among High School Students in Qom. *J Res Relig Health*. 2018;4(1):7-21. (Full Text in Persian)
11. Simons JS, Gaher RM. The Distress Tolerance Scale: Development and validation of a self-report measure. *Motivation and Emotion*. 2005;29(2):83-102.
12. Keough ME, Riccardi CJ, Timpano KR, Mitchell MA, Schmidt NB. Anxiety symptomatology: The association with distress tolerance and anxiety sensitivity. *Behavior Therapy*. 2010;41(4):567-74.
13. Bardeen JR, Fergus TA, Orcutt HK. Examining the specific dimensions of distress tolerance that prospectively predict perceived stress. *Cognitive behaviour therapy*. 2017;46(3):211-23.
14. Raglan GB. Distress tolerance and smoking status: Differences between smokers, former smokers, and never smokers. *American University*. 2013;12(2):12-9.
15. Daughters SB, Reynolds EK, Macpherson L, Kahler CW, Danielson CK, Zvolensky M, et al. Distress tolerance and early adolescent externalizing and internalizing symptoms: The moderating role of gender and ethnicity. *Behaviour research and therapy*. 2009;47(3):198-205.
16. Yousoff MS, Rahim AF, Mat Pa MN, See CM, Jaafar R, Esa AR. The validity and reliability of the USM Emotional Quotient Inventory (USMEQ-i): its use to measure Emotional Quotient (EQ) of future medical students. *International Medical Journal*. 2011;18(4):293-9.
17. Rafeedali E. Influence of Self Concept And Emotional Maturity on Leadership Behavior of Secondary Schools Heads in Kerala, India. *European Journal of Education Studies*. 2017;7(3):23-41.
18. Jeffries ER, McLeish AC, Kraemer KM, Avallone KM, Fleming JB. The role of distress tolerance in the use of specific emotion regulation strategies. *Behavior modification*. 2016;40(3):439-51.
19. Mahmoudi A. Emotional maturity and adjustment level of college students. *Education Research Journal*. 2012;2(1):18-29.
20. Kaur J, Arora B. Coping styles among teacher trainees in relation to emotional maturity. *IMPACT: International Journal of Research in Humanities, Arts and Literature*. 2014;2(4):29-34.
21. Kapri UC, Rani N. Emotional Maturity: Characteristics And Levels. *International Journal Of Technological Exploration And Learning*. 2014;3(1):359-61.
22. Zonash R, Arouj K. Social Intolerance and Psychological Distress among Cardiac Patients: Moderating Role of Emotional Regulation. *Pakistan Journal of Psychological Research*. 2017;32(1):273.
23. King DB. Rethinking claims of spiritual intelligence: A definition, model, and measure. *ProQuest*. 2008;4(2):12-35.
24. Alipour S, Sedaghat F, Sahaghi H. Investigating the relationship between academic self-efficacy and spiritual intelligence with psychological well-being of Jundishapur students in Ahvaz. *Journal of Advanced Progress in Behavioral Sciences*. 2016;1(1):14-21. (Full Text in Persian)
25. Singh Y, Bhargava M. Manual for emotional maturity scale. Agra: National Psychological Corporation. 1990;2(4):16-8.
26. Sadati A, Zahmatkesh Z, Khojasteh S. The Effectiveness of Teaching Cognitive-Behavioral Strategies on Increasing Emotional Maturity and Happiness. *Educational Research Islamic Azad University, Bojnourd Branch*. 2013;33(1):60-70. (Full Text in Persian)
27. Baker RW, Siryk B. Exploratory intervention with a scale measuring adjustment to college. *Journal of counseling psychology*. 1986;33(1):31-9.
28. Mikailmani F. Relationship between identity styles, identity commitment and gender with university compatibility. *Journal of Alzahra Psychological Studies*. 2013;6(2):52-73. (Full Text in Persian)
29. Alavi Kh, Modarres Gharavi M, Amin-Yazdi SA, Salehi Fadardi J. Effectiveness of group dialectical behavior therapy (based on core mindfulness, distress tolerance and emotion regulation components) on depressive symptoms in university students. *Journal of Fundamental of Mental Health*. 2011;13(2):124-35. (Full Text in Persian)
30. Shamlou N, Modarres Gharavani M, Asgharipour N. The effectiveness of dialectical behavior therapy based on emotion regulation training on depression

symptoms. Journal of Fundamentals of Mental Health. 2014;16(3):261-71. (Full Text in Persian)

31. Mohammadyari E, Khodabakhshi-Koolaee A. Investigating the effects of emotional maturity and self-

discrepancy on the religious attitude of pre-college adolescent girls in Tehran. J Res Relig Health. 2017;3(2):31-42. (Full Text in Persian)